

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG VÉGZÉSE (negyedik tanács)

2006. január 31. *

A T-48/03. sz. ügyben,

a **Schneider Electric SA** (székhelye: Rueil-Malmaison [Franciaország], képviseli kezdetben: A. Winckler, M. Pittie és É. de La Serre ügyvédek, később: M. Pittie és A. Winckler)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviseletben: P. Oliver és F. Lelièvre, később: M. Oliver és O. Beynet, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen

egyrészt a Schneider és a Legrand közötti összefonódásra irányuló második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló, 2002. december 4-i bizottsági határozat

* Az eljárás nyelve: francia.

(COMP/M.2283 – Schneider/Legrand II ügy), másrészt az ezen összefonódás ellenőrzésére irányuló eljárást befejező 2002. december 13-i bizottsági határozat megsemmisítése iránti kérelem tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legalelnök, P. Mengozzi és I. Wiszniewska-Białecka bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

meghozta a következő

Végzést

A jogvita előzményei

- ¹ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1997. június 30-i 1310/97/EK tanácsi rendelettel (HL L 180., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 164. o) módosított, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendeletnek (HL L 395., 1. o., kiigazítás: HL 1990. L 257., 13. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o., a továbbiakban: 4064/89 rendelet) megfelelően a franciaországi székhellyel rendelkező Schneider Electric SA (a továbbiakban: Schneider vagy felperes) és a Legrand SA, a villamosenergia-közműhálózati termékek ágazatában működő vállalkozások, 2001. február 16-án bejelentették a Bizottságnál, hogy a Legrand teljes értékpapír-állományának cseréjére szóló nyilvános ajánlat közzétételét tervezik (a továbbiakban: összefonódás).

- 2 A két társaság elnökei közti 2001. január 12-i levélváltás 1.7. pontjában foglaltak szerint:

„[...]

[a Schneider] és a Legrand megtesznek minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül rendelkezésre álljon a Bizottság engedélye, továbbá [a Schneider] és a Legrand közeledésével kapcsolatban a Bizottság által folytatott vizsgálati eljárás során tiszteletben tartják a következő elveket:

[...]

- iv) A Legrand igazgatótanácsának elnökét be kell vonni a Bizottság által javasolt valamennyi megoldási terv kidolgozásába, különösen akkor, ha az összefonódás Bizottság általi engedélyezése leválasztást tesz szükségessé,

- v) a két csoport közötti kiegyensúlyozott leválasztási megoldás keresésére való törekvés szellemében a Schneider és a Legrand igazgatótanácsa elnökének előzetes jóváhagyása nélkül egyetlen társaság sem javasolhat vagy hagyhat jóvá a Legrand-ot érintő, különösen annak vagy valamely leányvállalatának egy vagy több aktívájára (részeseit is beleértve) vonatkozó leválasztással kapcsolatos bármilyen kötelezettségvállalást.

[...]”

- 3 2001. március 30-án a Bizottság a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megindította az összefonódásra vonatkozó második fázisú vizsgálati eljárást.
- 4 Mivel a 4064/89 rendelet 7. cikkének (3) bekezdése lehetővé teszi a bejelentett nyilvános ajánlatok végrehajtását, feltéve hogy az értékpapirokhoz kapcsolódó szavazati jogokat nem gyakorolják, a Schneider 2001. június 21-én közzétette és 2001. július 25-én lezárta a részvénycserére vonatkozó nyilvános ajánlatát.
- 5 2001. augusztus 6-án a tőzsdefelügyeleti hatóság közölte a Schneider által a Legrand részvények cseréjére vonatkozóan közzétett nyilvános ajánlat végleges eredményét. Ennek értelmében a Schneider a Legrand részvényeinek 98,7%-át szerezte meg, anélkül azonban, hogy az azokhoz kapcsolódó szavazati jogot gyakorolhatná.
- 6 A Bizottság – miután kétszer elutasította a Schneider által az összefonódásnak a közös piaccal összeegyeztethetővé tétele érdekében javasolt korrekciós intézkedéseket – a 4064/89 rendelet 8. cikkének (3) bekezdése alapján hozott 2001. október 10-i határozatával az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította (a továbbiakban: összeegyeztethetlenséget megállapító határozat).
- 7 A Schneider által 2001. november 22-én benyújtott kérelem nyomán a Bizottság a 4064/89 rendelet 7. cikkének (4) bekezdése alapján 2001. december 4-én határozatot hozott, amelyben megengedte a felperesnek, hogy a Legrand-ban való részesedéséhez kapcsolódó szavazati jogokat a Schneider által megnevezett megbízott útján és a Bizottság által jóváhagyott megbízási szerződésben meghatározott feltételek szerint gyakorolja.
- 8 2001. december 10-én a Schneider és a megbízott, a Salustro Reydel Management, aláírták a megbízási szerződést.

- 9 2001. december 13-án a Schneider megsemmisítés iránti kereset nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz az összeegyeztethetlenséget megállapító határozattal szemben (a T-310/01. sz. ügy).
- 10 Mivel az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat meghozatalára a két vállalkozás egyesítését követően került sor, a Bizottság a 4064/89 rendelet 8. cikkének (4) bekezdése alapján hozott 2002. január 30-i határozatával elrendelte a Legrand és a Schneider szétválását 9 hónapos, 2002. november 5-én lejáró határidőn belül, anélkül hogy a Schneidernek lehetősége lett volna bizonyos tevékenységeket külön elválasztani a Legrand-tól (a továbbiakban: szétválást elrendelő határozat).
- 11 2002. március 18-án a Schneider keresetet nyújtott be a szétválást elrendelő határozat megsemmisítése (T-77/02. sz. ügy), valamint végrehajtásának felfüggesztése (T-77/02. R. sz. ügy) iránt.
- 12 Az ideiglenes intézkedés elrendelése tárgyában tartott 2002. április 23-i tárgyalást követően a Bizottság helyt adott a Schneider kérelmének, és a két vállalkozás szétválására megállapított határidőt 2003. február 5-ig meghosszabbította.
- 13 Ennek következtében a Schneider visszavonta a szétválást elrendelő határozat végrehajtásának felfüggesztése iránti kérelmét.
- 14 Arra az esetre, ha kereseteit elutasítják, a Schneider előkészítette az átruházási folyamatot, mivel úgy vélte, hogy a Legrand sorsának kimenetelére vonatkozó bizonytalanság időszakát nem lehet 2002. december 10-nél tovább nyújtani.

- 15 A Schneider 2002. július 26-án a Legrand átruházására irányuló szerződést (a továbbiakban: átruházásról szóló szerződés) kötött a Wendel Investissements és Kohlberg Kravis Roberts & Co. társaságokból álló konzorciummal (a továbbiakban: Wendel/KKR konzorcium). Ez a szerződés, amelyet legkésőbb 2002. december 10-én kellett teljesíteni, záradékot tartalmazott, amelynek alapján abban az esetben, ha az Elsőfokú Bíróság az összeegyeztethetlenséget megállapító határozatot megsemmisíti, a felperes 180 millió EUR összegű bánatpénz megfizetése ellenében 2002. december 5-éig elállhat az átruházástól.
- 16 2002. szeptember 12-én a Schneider bejelentette az átruházásra vonatkozó tervét a Bizottságnál.
- 17 A Bizottság 2002. október 14-én a javasolt átruházást a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánította.
- 18 Az Elsőfokú Bíróság a T-310/01. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletével (EBHT 2002., II-4071. o., a továbbiakban: a Schneider I-ítélet) az összeegyeztethetlenséget megállapító határozatot megsemmisítette.
- 19 A Schneider I-ítélet 464. és 465. pontjában az Elsőfokú Bíróság kifejtette:

„464. Az EK 233. cikk alapján [...] a Bizottság köteles megtenni minden szükséges intézkedést a jelen megsemmisítési ítéletben foglaltak teljesítéséhez.

465. Ezen intézkedéseket az ítélet rendelkező részét alátámasztó indokokra figyelemmel kell megtenni (a Bíróság 97/86., 99/86., 193/86. és 215/86. sz., Asteris

és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1988. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 1988., 2181. o.] 27. pontja). A jelen ítélet releváns indokai [az összefonódásra vonatkozó] összeegyeztethetőségi vizsgálat újbóli megindítása esetére különösen azt írják elő, hogy a Schneidert olyan helyzetbe kell hozni, hogy az érintett, azaz a francia nemzeti ágazati piacok vonatkozásában, amelyekkel kapcsolatos, [az összeegyeztethetlenséget megállapító határozatban található] gazdasági elemzést a jelen ítélet nem kifogásolta, megfelelően védekezhessen, és adott esetben a Bizottság által benyújtott és előzőleg pontosított kifogásoknak megfelelő korrekciós intézkedéseket javasolhasson”.

- 20 A T-77/02. sz., Schneider Electric kontra Bizottság ügyben 2002. október 22-én hozott ítéletével (EBHT 2002., II-4201. o., a továbbiakban: Schneider II-ítélet) az Elsőfokú Bíróság a fentiekből kifolyólag megsemmisítette a szétválást elrendelő határozatot, tekintve hogy az a megsemmisített összeegyeztethetlenséget megállapító határozat végrehajtását szolgálta.
- 21 A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közleményt tett közzé az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás újbóli megindításáról (HL 2002., C 279., 22. o.). E közlemény szerint a 4064/89 rendelet 10. cikkének (5) bekezdése értelmében a vizsgálati határidő 2002. október 23-án, vagyis a T-310/01. sz. ügyben az összeegyeztethetlenséget megállapító határozatot megsemmisítő ítélet kihirdetésének napját követő napon kezdődik. A Bizottság – előzetes vizsgálatot követően és az ezzel kapcsolatos végleges határozatának sérelme nélkül – azt is közölte, hogy az összefonódás a 4064/89 rendelet hatálya alá tartozhat, és felhívta az érintett harmadik feleket az összefonódással kapcsolatos esetleges észrevételeik benyújtására.
- 22 2002. november 13-i levelével a Bizottság arról tájékoztatta a Schneidert, hogy az összefonódás veszélyeztetheti a francia ágazati piacon érvényesülő versenyt a Schneider és a Legrand jelentős piaci részesedéseinek átfedése, az egymáshoz képesti versenytársi helyzetük megszűnése, az érintett vállalkozások által vezetett piacok mérete, a Schneider és a Legrand által képezett egységnek a nagykereskedőkkel szembeni ereje, valamint azon körülmény miatt, hogy egyetlen versenytárs sem képes azt a versenykényszert kifejteni, amelyet a Legrand az összefonódás megvalósítása előtt gyakorolt.

- 23 2002. november 14-én a Schneider korrekciós intézkedésekre vonatkozó javaslatot terjesztett a Bizottság elé, azzal a céllal, hogy megszüntesse az érintett francia ágazati piacokon a saját, valamint a Legrand tevékenységei közötti átfedéseket.
- 24 A Bizottság piackutatást végzett a Schneider versenytársai és ügyfelei körében annak érdekében, hogy felmérje a javasolt korrekciós intézkedések hatályát. Az e vizsgálat keretében kiküldött kérdőívek megválaszolásának határidejét 2002. november 22-ében határozta meg.
- 25 2002. november 25-i levelében a Schneider közölte a Bizottsággal, hogy – mivel nem került sor az összefonódás hatásainak piaconkénti vizsgálatára – a Bizottság által 2002. november 13-i levelében közölt kifogások természetének és hatályának leírása egyaránt pontatlan, nem konkrét, és semmiképpen sem az érintett piacokon meglévő versenykorlátozó hatást jellemzi. A Bizottság által előadott általános megfontolásokat pedig véleménye szerint megcáfolta a valóság. A Schneider tehát a Bizottság kifogásainak elutasítását kéri.
- 26 A Schneider 2002. november 27-én, majd 29-én újabb javaslatokkal egészítette ki korrekciós intézkedéseit.
- 27 A Cour d'appel de Versailles (versailles-i fellebbviteli bíróság) ideiglenes intézkedés iránti eljárás során a Tribunal de commerce de Nanterre ideiglenes intézkedése elleni fellebbezés tárgyában eljárva 2002. november 29-i ítéletében megállapította, hogy a Schneider által benyújtott átruházási javaslatok esetében hiányzik a Legrand elnökének előzetes jóváhagyása, ami sérti a 2001. január 12-i levél fenti 2. pontban idézett 1.7. pontjának rendelkezéseit. A fellebbviteli bíróság ezért elrendelte a Schneider azon átruházási javaslatainak visszavonását, amelyeket a Legrand elnöke nem hagyott jóvá.

- 28 2002. november 29-i levelében a Bizottság tájékoztatta a Schneidert, hogy a javasolt korrekciós intézkedések nem elegendőek az összefonódással kapcsolatban felmerülő, a verseny veszélyeztetésére vonatkozó valamennyi probléma kiküszöbölésére, ugyanis az átruházott tevékenységek megvalósíthatóságával és önállóságával kapcsolatban még mindig vannak kétségek, mivel a korrekciós intézkedések nem alkalmasak olyan versenyhelyzet kialakítására, amely ellensúlyozni tudja a Schneider és a Legrand által képezett egység helyzetét.
- 29 2002. december 2-i levelében a Schneider sérelmezte, hogy a Bizottság kételkedett a javasolt korrekciós intézkedések megvalósíthatóságában, és abban, hogy azok képesek biztosítani a versenyhelyzet fenntartását az érintett francia piacon. A Schneider szerint az eljárásnak ebben az igen előrehaladott szakaszában a Bizottság állásfoglalása alapján nem reális a tárgyalások folytatása. Ezért a Schneider közölte a Bizottsággal, annak érdekében, hogy véget vessen annak a bizonytalan helyzetnek, amelyben a Schneider és a Legrand már egy éve van, úgy döntött, hogy eladja a Legrand-ot a Wendel/KKR konzorciumnak.
- 30 A 2002. december 2-i telefaxban a Schneider megerősítette a Bizottságnak arra vonatkozó döntését, hogy eladja a Legrand-ot a Wendel/KKR konzorciumnak. Egyidejűleg azt is közölte, hogy a 2002. július 26-i adásvételi szerződés rendelkezései szerint ehhez az adásvétel teljesítéséhez a részéről semmilyen további lépés nem szükséges, és ennek 2002. december 10-én kell megtörténnie.
- 31 2002. december 4-i levelében a Bizottság megerősítette a Schneider részére azon álláspontját, hogy az általa javasolt korrekciós intézkedések, több francia ágazati piacra gyakorolt hatásuk miatt, az eljárás jelenlegi szakaszában nem oszlatják el az említett komoly kétségeit az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban. A Bizottság ezért az összefonódásra vonatkozó második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról határozott a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján.

- 32 2002. december 10-én a Schneider átruházta a Legrand-ban meglévő részesedését a Wendel/KKR konzorciumra.
- 33 2002. december 13-i levelében a Bizottság az eljárás megszüntetéséről tájékoztatta a Schneidert, tekintettel arra, hogy az már nem irányította a Legrand-ot, így az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás okafoyottá vált.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 34 A felperes a jelen keresetet az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2003. február 10-én nyilvántartásba vett keresetlevéllel terjesztette elő.
- 35 2003. április 16-án a Bizottság elfogadhatatlansági kifogást nyújtott be a keresettel szemben az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatának 114. cikke alapján.
- 36 A Schneider 2003. június 18-án nyújtotta be e kifogással kapcsolatos észrevételeit.
- 37 A felperes továbbá az Elsőfokú Bíróság Hivatalánál 2003. október 10-én T-351/03. számon nyilvántartásba vett keresetlevelével kártérítési keresetet indított az Elsőfokú Bíróság által a Schneider I-ítéletben formálisan megállapított szabálytalanságok következtében állítólagosan bekövetkezett kárának megtérítése iránt, amely szabálytalanságok következményeit tovább erősítették a Bizottság által a Schneider I és Scheider II-ítéleteket követően újra megindított közigazgatási eljárások.

38 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a keresetet nyilvánítsa elfogadhatónak;
- semmisítse meg a Bizottság 2002. december 4-i levelében található, a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatot, valamint a Bizottság 2002. december 13-i levelében található, a Schneidert az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás befejezéséről tájékoztató határozatot;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

39 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- a keresetet – mint elfogadhatatlant – utasítsa el;
- kötelezze a felperest a költségek viselésére.

Indokolás

40 Az eljárási szabályzat 114. cikke 1. §-ának értelmében a fél kérheti, hogy az Elsőfokú Bíróság az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlanság tárgyában. Ugyanezen cikk 3. §-a szerint, ha az Elsőfokú Bíróság másként nem határoz, az eljárás a továbbiakban szóbeli. Jelen esetben az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy az ügyiratok és a felek által adott magyarázatok alapján elegendő információval

rendelkezik ahhoz, hogy a kérelemről a szóbeli szakasz megnyitása nélkül határozzon. Az Elsőfokú Bíróság tehát, mivel a határozathozatalhoz szükséges valamennyi információval rendelkezik, úgy döntött, hogy a felek szóbeli észrevételeinek meghallgatását mellőzi.

A kereset elfogadhatóságáról a tekintetben, hogy az egyidejűleg két megtámadott aktus megsemmisítésére irányul

- 41 Az Elsőfokú Bíróság előzetesen megjegyzi, hogy a felperes főszabály szerint elfogadhatóan támad meg két aktust egy és ugyanazon keresettel, mint a jelen esetben is (e tekintetben lásd a Bíróság 18/57. sz., Nold kontra Főhatóság ügyben 1959. március 20-án hozott ítéletét [EBHT 1959., 89. o.]).
- 42 Következésképpen a jelen kereset elfogadható a tekintetben, hogy az egyidejűleg két aktus megsemmisítésére irányul.

Az elfogadhatatlansági kifogás megalapozottságáról

- 43 Elfogadhatatlansági kifogásának alátámasztására a Bizottság egyrészt arra hivatkozik, hogy a két megtámadott aktus ellen megsemmisítés iránti kereset nem indítható, másrészt pedig arra, hogy a felperesnek nem fűződik érdeke az eljáráshoz.
- 44 E tekintetben előzetesen megjegyzendő, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében a természetes vagy jogi személyek csak olyan, kötelező joghatással járó aktusok ellen indíthatnak eljárást, amelyek a kérelmező érdekeit – jogi helyzetének megváltoztatásával – lényegesen érintik (lásd

többek között az Elsőfokú Bíróság T-167/01. sz., Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke kontra Bizottság ügyben 2003. április 30-án hozott végzésének [EBHT 2003., II-1873. o.] 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 45 Olyan aktusok vagy határozatok esetén, amelyek kidolgozása belső eljárás több szakaszában történik, csak azon intézkedések minősülnek felülvizsgálható aktusnak, amelyek az eljárás lezárásaként véglegesen rögzítik az adott intézmény álláspontját, és nem olyan közbenső intézkedések, amelyeket a végső döntés előkészítésére szántak, és amelyekben érintő minden jogi hibára e végső intézkedések ellen indított kereset alátámasztása érdekében lehet hivatkozni (a Bíróság 60/81. sz., IBM kontra Bizottság ügyben 1981. november 11-én hozott ítéletének [EBHT 1981., 2639. o.] 10–12. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-186/94. sz., Guérin automobiles kontra Bizottság ügyben 1995. június 27-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1753. o.] 39. pontja).
- 46 Továbbá valamely természetes vagy jogi személynek csak akkor fűződik érdeke valamely aktus megsemmisítéséhez, ha ennek az aktusnak a megsemmisítése önmagában alkalmas jogkövetkezmények kiváltására (lásd a Bíróság 53/85. sz., AKZO Chemie kontra Bizottság ügyben 1986. június 24-én hozott ítéletének [EBHT 1986., 1965. o.] 21. pontját).
- 47 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a két megtámadott aktus a felperes érdekeit – jogi helyzetének megváltoztatásával – lényegesen érinti-e, és ezáltal azok sérelmet okozó aktusnak minősülnek-e.

A kereset 2002. december 4-i, az összefonódásra vonatkozó második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatra vonatkozó részének elfogadhatóságáról

— A felek érvei

- 48 A Bizottság álláspontja szerint a Szerződés [81] és [82]. cikkének végrehajtásáról szóló, 1962. február 6-i 17. tanácsi rendelet (HL 1962. 13., 204. o.; magyar nyelvű

különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 3. o.) alapján elfogadott előzetes bizottsági állásfoglalás mintájára (az Elsőfokú Bíróság T-95/99. sz., Satellimages TV5 kontra Bizottság ügyben 2002. március 7-én hozott ítélete [EBHT 2002., II-1425. o.] a megtámadott aktus csupán ideiglenes jelleggel bír, mivel az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatos kétséget erősíti meg, és ennek következtében megindítja a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti második fázisú vizsgálati eljárást.

- 49 A megtámadott aktus ezért szerinte különbözik egyes kötelező erővel bíró végleges aktusoktól, amelyekkel a Bizottság a 4064/89 rendelet alkalmazásáról (az Elsőfokú Bíróság T-3/93. sz., Air France kontra Bizottság ügyben 1994. március 24-én hozott ítélete [EBHT 1994., II-121. o.]), a közösségi versenyjogi szabályok alkalmazásáról (a Bíróság 77/77. sz., BP kontra Bizottság ügyben 1978. június 29-én hozott ítélete [EBHT 1978., 1513. o.] és az Elsőfokú Bíróság T-125/97. és T-127/97. sz., Coca-Cola kontra Bizottság egyesített ügyekben 2000. március 22-én hozott ítélete [EBHT 2000., II-1733. o.] vagy az állami támogatások közösségi rendszerének alkalmazásáról (a Bíróság C-312/90. sz., Spanyolország kontra Bizottság ügyben 1992. június 30-án hozott ítélete [EBHT 1992., I-4117. o.] és a C-400/99. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2001. október 9-én hozott ítélete [EBHT 2001., I-7303. o.]) határoz.
- 50 Az összefonódás felfüggesztésének meghosszabbításából és a második fázisú vizsgálati eljárás megindításából szükségképpen adódó, a Bizottsággal történő együttműködés kötelezettségének meghosszabbítása nem egyéb, mint az eljárási lépések szokásos hatásai, és az eljárási vonatkozásoktól eltekintve nem érinti a felperes jogi helyzetét (a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 17. pontja).
- 51 A Schneider helytelenül hivatkozik arra, hogy a Legrand átruházására irányuló 2002. július 26-i szerződés által előírt kötelezettségek az összefonódást megtöltő határozattá tették a megtámadott aktust. Egyrészt, az intézkedés jellegét annak jogalapja határozza meg, és nem pedig az egyes konkrét ügyek különleges körülményei. Másrészt, a Bizottság szerint a Schneider szabadon kötötte meg a kérdéses szerződést, tekintve hogy 2003. február 5-én lejárt a szétválást elrendelő határozat végrehajtására vele szemben megállapított határidő.

- 52 A Bizottság közölte ugyan a Schneiderrel, hogy az a tiltó határozat megsemmisítése iránti kereset (T-310/01. sz. ügy) és a szétválást elrendelő határozat (T-77/02. sz. ügy) megsemmisítése iránti kereset benyújtása ellenére sem mentesül a Legrand átruházása előkészítésének kötelezettsége alól, az nem volt köteles viszont a szóban forgó ítéletek kihirdetését megelőzően, tehát 2002 szeptembere vagy októbere előtt az átruházásról szóló szerződést kötni. Ráadásul a felperes a Legrand eladását minden további nélkül köthette volna ahhoz a felfüggesztő feltételhez, hogy rendelkezésre álljon az összefonódás közös piaccal való összeegyeztethetőségét megállapító végleges bizottsági határozat.
- 53 Végül a Bizottság nem érti, hogyan állhat fenn még mindig a felperes részéről a megtámadott aktussal szembeni eljáráshoz fűződő érdek, annak ellenére, hogy még annak elfogadása előtt az érdekelt a Legrand végleges átruházásával visszavonhatatlanul, önként lemondott az összefonódásról, anélkül hogy az irányítást megőrizte volna benne.
- 54 A Schneider arra hivatkozik, hogy a vitatott aktus, függetlenül attól, hogy az iratok szerint eljárási cselekménynek vagy határozatnak minősül-e, nemcsak a második fázisú vizsgálati eljárás megindítását eredményezte az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében, hanem a 4064/89 rendelet összefonódás esetében történő alkalmazhatóságának elismerését is, az összefonódás bármiféle hallgatólagos engedélyezésének tilalmát, az összefonódás megvalósításának legalább további négy hónapra történő felfüggesztését, a bejelentő feleknek a Bizottsággal való együttműködésre kötelezését a második fázisú vizsgálati eljárás során, és végül, a Schneider I és Schneider II-ítélet végrehajtása érdekében tett, kötelező erejű és hibás intézkedések meghozatalát.
- 55 A felperes szerint a megtámadott aktus megfosztotta annak reális lehetőségétől, hogy több mint másfél évi bizonytalanságot és jelentős korrekciós intézkedéseket követően ésszerű időn belül átvegye az irányítást a Legrand-ban. Arra hivatkozik, hogy a felfüggesztő hatály fenntartása hátrányosan befolyásolta az összefonódást pusztán azáltal, hogy olyan vezetőséget tartott meg a Legrand élén, amelynek személyes érdekei ellentétesek voltak a részvényesek érdekeivel.

- 56 Előadja, hogy az átruházásról szóló szerződés arra kötelezte a Schneidert, hogy legkésőbb 2002. december 5-én éljen elállási jogával, azaz gyakorlatilag annak a határidőnek az utolsó napján, amely a Bizottság számára a 4064/89 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésén alapuló határozat meghozatalára nyitva állt. A Bizottságnak, mivel az átruházásról szóló szerződés vizsgálatából kifolyólag tudomása volt erről a határnapról és a kártérítési záradékban szereplő összeg jelentős voltáról, tudnia kellett volna, hogy a 2002. december 4-i megtámadott aktus az összefonódás megvalósításának végleges megtiltását eredményezte volna.
- 57 A vitatott aktus hatásai ezért azon határozatok hatásaihoz hasonlíthatók, amelyek az állami támogatások területén a támogatás kifizetésének felfüggesztését rendelik el, és az eljárás végleges befejezéséig megtiltják a címzett tagállam számára a tervezett támogatás kifizetését.
- 58 Végezetül a Schneider álláspontja szerint, bár a Bizottság nyomására lemondott az összefonódásról, továbbra is érdekében áll a vitatott aktus megsemmisítését kérnie. Csak azért mondott ugyanis le az átruházásról szóló szerződés elállási záradékának igénybevételéről, mert már tudta, hogy a Bizottság olyan határozatot fog hozni, amely az összefonódást, ha jogilag nem is, gyakorlatilag viszont megtiltja.

— Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 59 A 4064/89 rendelet 10. cikkének (5) bekezdése szerint, amennyiben a Bíróság olyan ítéletet hoz, amely teljes egészében vagy részben megsemmisít egy, a Bizottság által e rendelet alapján hozott határozatot, akkor az ebben a rendeletben meghatározott határidők az ítélet kihirdetésének napjától újratekődnének.

- 60 Ugyanezen cikk (6) bekezdése értelmében, amennyiben a Bizottság a 6. cikk (1) bekezdésének b) pontja vagy a 8. cikk (2) vagy (3) bekezdése alapján nem hozott határozatot a 10. cikk (1) és (3) bekezdésében megjelölt határidőn belül, akkor úgy kell tekinteni, hogy az összefonódást a 9. cikk sérelme nélkül a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánították.
- 61 Ebből eredően a T-310/01. sz. ügyben benyújtott kereset alapját képező összeegyeztethetlenséget megállapító határozatot megsemmisítő ítélet 2002. október 22-i kihirdetésével újratekintendők a rendelet értelmében az összefonódás vizsgálatára alkalmazandó határidők.
- 62 Következésképpen 2002. október 22-től egyhónapos vagy hathetes határidőn belül a Bizottság megindíhatta a 4064/89 rendelet 6. cikkének (1) bekezdése szerinti eljárást, vagy a 8. cikk (3) bekezdése alapján négy hónapos határidőn belül újabb határozatot hozhatott, mielőtt a bejelentő vállalkozások javára az összefonódás összeegyeztethetőségét megállapító hallgatóságos határozatot kellene vélelmezni.
- 63 A Bizottság azzal, hogy 2002. december 4-én a 4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján meghozta az összefonódásra vonatkozó második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatot, arra az álláspontra helyezkedett, hogy a megsemmisítési ítélet kihirdetését követően az eljárást az eredeti bejelentés vizsgálatával kezdődően újból meg kell indítani.
- 64 Az adott körülmények között az ilyen döntés nem érinthette másként a bejelentő vállalkozások helyzetét, mint a 4064/89 tanácsi rendelet alkalmazásának szükségszerű következményeiként.

- 65 Mindenekelőtt ugyanis meg kell állapítani, ha a Bizottság a fenti 62. pontban tárgyalt másik megoldást választotta volna, és feltételezve, hogy az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat megsemmisítése az eljárás újbóli megindításához vezetett volna a második fázisú vizsgálati eljárás keretében, anélkül hogy e tekintetben szükség lett volna az eljárás megindításáról szóló újabb határozat hozatalára, a Bizottságnak határozata meghozatalát megelőzően a rendelet szerinti négy hónapos határidő állt volna rendelkezésére ezen vizsgálat lefolytatására, figyelemmel az esetleges felfüggesztésekre.
- 66 A Legrand-nak a Wendel/KKR konzorcium részére történő átruházásáról szóló megállapodás teljesítésének határidejét szerződéssel 2002. december 10-én határozták meg, vagyis olyan időpontban, amely jelentősen megelőzi a megsemmisítési ítélet kihirdetésétől számított négy hónapos határidő leteltét.
- 67 Így a megtámadott határozat, mégha azzal a következménnyel járt is, hogy a négy hónapos határidő 2002. december 4-én, nem pedig 2002. október 22-én kezdődött, nem tudta számottevően módosítani a Schneider helyzetét az eljárás során betartandó határidők tekintetében, 2002. december 10-ét véve kiindulási alapnak.
- 68 Az összeegyeztethetlenséget megállapító határozat megsemmisítését követő események sorrendje jelzi továbbá, hogy a megtámadott határozat más módon nem tudta befolyásolni a felperes jogi helyzetét.
- 69 A Schneider II-ítélet kihirdetését követően ugyanis a Schneider már nem volt köteles a szétválást elrendelő, 2002. január 30-i határozat végrehajtására, amelynek a

megsemmisítésére az összefonódás összeegyeztethetlenségét megállapító határozatnak – amelynek végrehajtására tett intézkedés volt a szétválást elrendelő határozat – a Schneider I-ítélet általi megsemmisítését követően került sor.

- 70 Továbbá a Schneider feladata volt – az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás Bizottság általi újbóli megindítását követően és a fentebb ismertetett kifogások alapján – olyan aktívák átruházásának felajánlása, amelyek az összefonódást a közös piaccal összeegyeztethetővé tehetik az érintett nemzeti ágazati piacok – vagyis a francia ágazati piacok – vonatkozásában, amelyekre vonatkozóan az összeegyeztethetlenséget megállapító határozatban található gazdasági elemzést az Elsőfokú Bíróság nem kifogásolta (lásd a fenti 19. pontot).
- 71 Ezt tette egyébként a felperes, amikor 2002. november 14-én, majd ezt követően 27-én és 29-én a Bizottság 2002. november 13-i, a kifogásokat pontosító levelére válaszolva ismertette az érintett piacokon az átfedések elkerülését célzó korrekciós intézkedéseket (lásd a fenti 22., 23. és 26. pontot).
- 72 A Schneider azonban 2002. december 2-i levelében közölte a Bizottsággal arra vonatkozó döntését, hogy eladja a Legrand-ot a Wendel/KKR konzorciumnak, azt is közölve, hogy az átruházásról szóló szerződésbe elállási záradékot fog iktatni. A Schneider 2002. december 3-án telefaxban erősítette meg döntését a Bizottság felé, és azt is tudatta, hogy a Legrand a Wendel/KKR konzorcium részére történő eladása a Schneider részéről semmilyen további lépést nem igényel.
- 73 A Schneider tehát magától határozta el, még a vitatott aktus elfogadását megelőzően, hogy megvalósítja a Legrand eladását a Wendel/KKR konzorcium részére, okafogyottá téve ezáltal az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás folytatását.

- 74 Következésképpen, mivel az átruházás a felperes saját előadása szerint még a megtámadott határozat elfogadását megelőzően visszavonhatatlanná vált, e határozat nem lehetett hatással az összefonódásról való lemondásra.
- 75 A jelen ügy szempontjából nem relevánsak azok a körülmények, hogy a Schneidert – saját állítása szerint – a Bizottság által támasztott feltételek kényszerítették a Legrand átruházására, vagy hogy a Schneider a Legrand elnöke egyetértésének hiányában nem volt abban a helyzetben, hogy az összefonódás Bizottság általi jóváhagyása érdekében szükséges korrekciós intézkedéseket javasoljon.
- 76 A Bizottság e tekintetben tanúsított esetleges hibás magatartása ugyan jelentőséggel bírhat annak eldöntése során, hogy a Bizottság magatartása megalapozta-e a Közösség szerződésen kívüli felelősségét a Schneiderrel szemben, ahhoz azonban nem elegendő, hogy a második fázisú vizsgálati eljárás megindítására vonatkozó határozat sérelmet okozó aktusnak minősüljön.
- 77 Szintén nem releváns a Schneider azon állítása, mely szerint csak azért mondott le az átruházásról szóló szerződésben található elállási záradék érvényesítéséről, mivel már tudta, hogy a Bizottság olyan határozatot fog hozni, amely gyakorlatilag megtiltja az összefonódás megvalósítását.
- 78 A megtámadott határozat meghozatalával ugyanis a Bizottság arra szorítkozott, hogy megerősítette az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetősége tekintetében meglévő komoly kétségeit, és ezért e kérdés eldöntése érdekében a

4064/89 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján megindította a második fázisú vizsgálati eljárást.

79 Az is kijelenthető továbbá, hogy a vizsgálati eljárás megindításáról szóló 2002. december 4-i határozat egyszerű előkészítő intézkedést jelent, amelynek egyedüli célja olyan vizsgálat megindítása, amelynek során beszerezhetők azok az információk, amelyek alapján a Bizottság ezen eljárásban végleges határozatot hozhat az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.

80 Tény, hogy a vitatott aktus az összefonódás felfüggesztésének meghosszabbítását eredményezi a 4064/89 rendelet 7. és 10. cikke alapján, valamint a második fázisú vizsgálati eljárás folyamán a Bizottsággal történő együttműködésre kötelezi a Schneidert.

81 Ezek a következmények azonban – amelyek a 4064/89 rendelet közvetlen hatásai, és amelyeket az összefonódás érdekelt vállalkozások általi bejelentése vált ki, az összefonódás összeegyeztethetőségének előzetes vizsgálatából következnek – nem haladják meg az eljárási cselekmény hatásait, ezért nem érintik a Schneider jogi helyzetét (e tekintetben lásd a fent hivatkozott IBM kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 17. és azt követő pontjait).

- 82 A felperes nem a megtámadott aktus elfogadása miatt, hanem a 4064/89 rendelet által a bejelentéshez rendelt felfüggesztő hatály miatt nem tudta a kívánt határidőn belül átvenni a Legrand irányítását, amint állítja, és kellett a Legrand élén olyan vezetőséget megtartania, amelynek érdekei ellentétesek voltak a részvényesek érdekeivel.
- 83 A Schneider tehát nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a megtámadott aktus elfogadása megakadályozta az összefonódás hallgatólagos engedélyezését, amely egyébként a 4064/89 rendelet 10. cikkének (6) bekezdése alapján 2002. december 5-én, a Bizottság részére a második fázisú vizsgálati eljárás megindítására nyitva álló határidő lejártakor megadottnak lett volna tekinthető.
- 84 Ebből következően a 2002. december 4-i aktus nem minősül a felperes számára sérelmet okozó aktusnak.
- 85 Ezt a megállapítást nem gyengíti az a felperesi érv, amely szerint a vitatott intézkedés az állami támogatások EK 88. cikk (2) bekezdése alapján történő vizsgálatára irányuló eljárás megindításáról szóló határozatnak felel meg.
- 86 Az ilyen határozat, amely állami intézkedést akár ideiglenesen is új támogatásnak minősít, noha az érintett tagállam e minősítéssel esetleg nem ért egyet, az EK-Szerződésből nem szükségszerűen következő, arra irányuló kötelezettséget kelet-

keztet az érintett állam számára, hogy magatartását megváltoztatva függessze fel az említett intézkedés végrehajtását (lásd a fenti 49. pontban hivatkozott Spanyolország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 20. és 24. pontját, valamint a fenti 49. pontban hivatkozott Olaszország kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 56–59. pontját).

- 87 A vitatott intézkedés azonban önmagában semmilyen további magatartási kötelezettséget nem keletkeztet azokhoz képest, amelyek már az összefonódásnak az érintett vállalkozások által a Bizottságnál történő bejelentéséből is adódnak.
- 88 Tekintve, hogy a megtámadott aktusnak a Schneider eljárási helyzetére gyakorolt hatásai nem terjednek túl a 4064/89 rendelet rendelkezéseinek keretein, amelynek jogszerűségét a felperes nem vitatja, nem helytálló az a felperesi érv, amely szerint adott esetben nem lenne lehetősége a megtámadott aktussal szembeni jogorvoslatra.
- 89 Az Elsőfokú Bíróság megjegyzi, hogy ha e határozat a Schneider számára sérelmes, mindenképpen elfogadható lett volna részéről az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás lezárásakor az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetősége tárgyában hozott végleges határozat megsemmisítése iránt a közösségi bírósághoz benyújtott kereset, ha a Schneider az ellenőrzési eljárás során a Legrand-nak a Wendel/KKR konzorcium részére történő eladásával nem mondott volna le az összefonódásról, arra indítva ezzel a Bizottságot, hogy ilyen végleges határozat meghozatala nélkül megszüntesse az eljárást.
- 90 A Schneider ezáltal megfosztotta önmagát attól a lehetőségtől, hogy járulékosan az előzőleg megtámadott aktus jogszerűségét is vitassa abban a keresetben,

amelyet a végleges határozat ellen indíthatott volna, ha arról ily módon nem mondott volna le.

- 91 A keresetet ezért, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani amennyiben az az összefonódásra vonatkozó második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló 2002. december 4-i határozat ellen irányul.

A kereset azon részének elfogadhatóságáról, amely az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás lezárásáról szóló 2002. december 13-i határozat ellen irányul

— A felek érvei

- 92 A Bizottság álláspontja szerint a Schneider nem bizonyította, hogy az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárás lezárásáról szóló 2002. december 13-i határozat lényegesen megváltoztatta jogi helyzetét.

- 93 A Legrand Schneider általi átruházása nemcsak azt eredményezte, hogy a Bizottságnak nem kellett határoznia az összefonódásnak a közös piaccal való összeegyeztethetőségéről, de lehetlenné is tette ilyen határozat meghozatalát, vagyis az okafogyottá vált vizsgálat folytatását. A valódi döntést a Schneider hozta meg azáltal, hogy a Legrand átruházásával lemondott az összefonódásról. A Bizottság mindössze tudomásul vette ezt, és tájékoztatta a Schneidert az ügy lezárásáról. Az olyan levél, amely pusztán a tájékoztatást szolgálja, nem alkalmas joghatások kiváltására, ezért megsemmisítés iránti keresettel sem támadható meg (az Elsőfokú Bíróság T-182/98. sz., UPS Europe kontra Bizottság ügyben 1999. szeptember 30-án hozott végzésének [EBHT 1999., II-2857. o.] 44. pontja).

- 94 A Schneider arra hivatkozik, hogy nem vonta vissza az összefonódás bejelentését, sőt úgy véli, hogy az eljárást lezáró aktus lehet megsemmisítés iránti kereset tárgya, mivel a Bizottság, tekintve hogy jogosult jogsértés megállapítására és szankcionálására, szükségszerűen joghatást kiváltó intézkedést hoz, amikor lezár egy panasz alapján indított vizsgálatot. A felperes szerint az eljárás megszüntetéséről szóló levelek keresettel támadhatók, mivel tartalmuk és hatásaik alapján olyan határozatok, amelyek folyamatban lévő eljárást szüntetnek meg (az Elsőfokú Bíróság T-59/00. sz., Compagnia Portuale Pietro Chiesa kontra Bizottság ügyben 2001. március 20-án hozott végzésének [EBHT 2001., II-1019. o.] 42. pontja).
- 95 Továbbá, ha a Schneider nem vitathatná az eljárás lezárásáról szóló határozat jogszerűségét, és ennek keretében nem hivatkozhatna a második fázisú vizsgálati eljárás megindításáról szóló határozat jogellenességére, meg lenne fosztva a tényleges bírói védelemtől.

— Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 96 Azt követően, hogy a Schneider átruházta a Legrand-ot a Wendel/KKR konzorciumra, az összefonódás bejelentése csakis visszavontnak minősülhet, így az ezen ügyletre vonatkozó, a Bizottság által a 2002. november 22-i megsemmisítési ítélet következtében újból megindított ellenőrzési eljárás okafogyottá vált, amint arra a Bizottság 2002. december 13-i, az eljárást lezáró levelében hivatkozott.

- 97 E levelével tehát a Bizottság mindössze tudomásul vette vizsgálatának okafogyottá válását, és tájékoztatta a felperest az eljárás formális lezárásáról.
- 98 Nincs jelentősége e vizsgálat során annak a körülménynek, hogy a Schneider formálisan nem vonta vissza az összefonódás eredeti bejelentését, mivel a Schneider lemondása az összefonódásról elegendő volt ahhoz, hogy okafogyottá tegye az ellenőrzési eljárást.
- 99 A Schneider eredménytelenül hivatkozik a fent hivatkozott Compagnia Portuale Pietro Chiesa kontra Bizottság ügyben hozott végzésre, amelynek meghozatalára a közösségi versenyjogi szabályok megsértésére vonatkozó panasz besorolása kapcsán került sor.
- 100 A hivatkozott végzés, valamint annak 41. és 42. pontjában idézett ítélkezési gyakorlat értelmében ugyanis valamely jogalany által versenyjogi jogsértés megállapítása és szankcionálása iránt a Bizottsághoz benyújtott panasz minősítése véglegesen rögzíti az intézmény álláspontját az e panasz tekintetében indított vizsgálati eljárásban. Az eljárást lezáró vitatott aktus ellenben a Bizottság részéről nem tartalmaz semmilyen állásfoglalást, hanem mindössze megállapítja az ellenőrzési eljárást okafogyottá tévő körülmények szükségszerű következményeit.

- 101 Ezért az ellenőrzési eljárást lezáró 2002. december 13-i levél nem minősül a felperes részére sérelmet okozó aktusnak.
- 102 Következésképpen a keresetet, mint elfogadhatatlant, az összefonódásra vonatkozó ellenőrzési eljárást lezáró 2002. december 13-i határozat ellen irányuló részében szintén el kell utasítani.
- 103 A Schneider I és Schneider II-ítéletet követően újból megindított ellenőrzési eljárás során a felperes szerint elkövetett bizottsági jogsértésekkel szemben általa igényelt bírói jogvédelmet illetően megjegyzendő továbbá, hogy – amint az a jogvita előzményeinek bemutatásából kitűnik – a felperes már nyújtott be kártérítési keresetet az állítólagosan e jogsértések miatt elszenvedett kára vonatkozásában.
- 104 A fenti megfontolások alapján a keresetet – mint elfogadhatatlant – teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 105 Az eljárási szabályzat 87. §-ának (2) bekezdése alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet – mint elfogadhatatlant – elutasítja.**
- 2) A felperest kötelezi saját, valamint a Bizottság költségeinek viselésére.**

Luxembourg, 2006. január 31.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök